

Metod eller barnaskap

[Spara som PDF](#)

Alla bibelord är citat från [Svenska Folkbibeln](#) där inget annat anges.

Innehåll

- [Inledning](#)
- [Två motpoler](#)
- [Var och hur började problemen?](#)
- [Urgammal falsk andlighet i modern förpackning](#)
- [Stora affärsmöjligheter på andliga metoder!](#)
- [Barnskapet hos Gud](#)
- [Erfarenheter/kunskaper som blev till metod](#)
- [Vila i Gud!](#)

1. Inledning

Vi skall inleda denna text med ett bibelord som så gott som alla kristna känner till men som nog väldigt få av oss fullt ut efterlever – vilket är allvarligt:

Matt 18:3: "Amen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket."

Kristendomen är idag världens största religion med omkring 2,1 miljarder anhängare (källa: Wikipedia), men är det verkligen 2,1 miljarder människor som är sant troende/kristna – sett ur **Guds** perspektiv? Lever dessa kristna som om de vore *barn*, andligt sett? Jesus sa också: "den väg är smal som leder till livet, och **det är FÅ** som finner den".

Skall vi kunna fånga upp Guds syn på vad som är en sant kristen finns ingen annan väg än att söka svaret i Bibeln. Då inser man snabbt att Guds definition på en sant troende är en helt annan än den som Wikipedia och många andra bedömare utgår från, och därför är det troligen långt färre som är sant kristna än vad många av oss vanligen tror. Det är så klart varken roligt eller bra om det är så, men det är nog den dystra sanningen. I denna text har jag tänkt reflektera kring det som vanligen är grundfelet i en felaktig "kristen" tro, sett i Bibelns ljus.

Att räkna antalet kristna genom att se på hur många som tillhör en församling och går i kyrkan är inget mått som håller om vi är ute efter att finna sant troende kristna, ty det kristna livet i sig kan helt klart levas på fel sätt även om man kallar sig kristen. Egentligen borde då inte det felaktiga sättet benämnas "kristet" överhuvudtaget. Det finns idag mängder av människor, sammanhang, läror och företeelser som kallas för "kristna" utan att deras liv och läror för den skull är i linje med det sanna och frälsande evangeliet. Att dessa då ändå kallas för "kristna" har vanligen att göra med att man i okunskap gör bedömningen utifrån tillhörighet, beteendet, traditionen och kulturen, istället för utifrån Bibelns definition. Benämningen "kristen" blir då helt fel i dessa fall. Vad en sann kristen person är, eller vad ett sant kristet sammanhang är – sett ur Guds perspektiv – finns alltså bara att finna i Bibeln. Allt annat "kristet" som faller utanför Bibelns definition blir till en falsk varudeklaration.

2. Två motpoler

Vi skall nu koncentrera oss på att reflektera över skillnaderna mellan att leva som kristen på rätt sätt och på fel sätt. Detta är ju högst intressant för oss som bekänner oss till den kristna tron eftersom vi kan gå fel och hamna i villfarelse och avfall – om nu inte vår kristna resa rent av började fel. Avsikten är alltså att muta in den "smala vägen" där Jesus menar att det är FÅ som vandrar. Kanske vi då också kan förstå varför det är få som finner den vägen.

Att leva det kristna livet i linje med vad Bibeln lär eller i strid med Bibelns lära, handlar om två motpoler som är totalt oförenliga och det existerar inget mittemellan. Antingen är man en frälst kristen eller så är man det inte. Man kan inte vara nästan frälst. Man kan inte heller vara frälst till 97 %. Antingen har man ett medborgarskap i himlen eller så har man det inte. Antingen har man

underordnat sig Guds erbjudande i det sanna evangeliet och inriktat livet därefter eller så har man det inte. Och här vill jag poängtera att man ingalunda behöver vara en perfekt människa för att leva i linje med Guds evangelium, snarare är det tvärtom.

Kortfattat skulle man kunna beskriva dessa två motsatta sätt att leva så här:

Ett felaktigt sätt att leva som "kristen":

Ett liv med en förtröstan på mina egna och andra människors andliga kunskaper och förmågor. Ett liv där jag själv och det jag kan få ut av min tro är i centrum. Ett liv som har på fokus på JAG, MIG och MITT.

Det rätta sättet att leva som kristen:

Ett liv där jag lever i ett barnskaps förtröstan på Guds allmakt, kärlek, försoning, nåd och omsorg. Ett liv med Gud i centrum, där Gud är Gud i mitt liv och inte jag. Ett liv som har på fokus på vem Gud är, vad han har gjort och vad han gör.

Betraktar vi först det felaktiga sättet att leva som "kristen" (skriver kristen inom citationstecken eftersom man ju inte är kristen om man lever på fel sätt) så existerar det enormt många olika varianter, dock är det alltid i grund och botten fråga om **metod**. Det fungerar så här: Någon (kanske vi själva) har tankar och kunskap om Gud, livet och människan --> man paketerar tankarna och kunskaper till en lära --> läran formas till en metod för hur de andliga målen skall uppnås --> sedan kämpar man på med sin metod/religion för att uppnå målen, vanligen mest i egen kraft.

Man kan såklart ha viss kunskap om Gud, livet och människan som inte är fel i sig, och rätt hanterad kan den leda till välsignelse och frälsning. Men när korrekt andlig kunskap blir till *metod* så blir det fel i vilket fall. Så var det t.ex. med många av de skriftlärda och fariséerna vid Jesus tid, och så är det också på många bibelskolor runt om i världen idag. Men främst används så klart falsk andlig kunskap till att bygga andliga metoder av olika slag.

Betraktar vi sedan det korrekta sättet att leva som kristen, så krävs helt klart en viss grundläggande kunskap för att komma in i det livet. Evangelium är ju just ett knippe kunskap (ett budskap) som måste förmedlas till människor om de skall kunna bli frälsta. Detta budskap är sprunget ur Bibeln som alltså är källan till sann och frälsande andlig kunskap. Men hur man mottar och hanterar denna kunskap är det helt avgörande. Förstår man evangeliet rätt, så kapitulerar man inför Gud; man underordnar sig Gud och ställer sig i ett beroende av honom. Ett rätt sätt att

leva som kristen är därför ett barnskapsförhållande till Gud i förtröstan och tilltro till Guds allmakt, kärlek, nåd och omsorg, där man sätter egen förmåga och förträfflighet åt sidan.

Matt 18:3: "Om ni inte omvänder er och blir som **barn**, kommer ni inte in i himmelriket."

Man kan ge dessa två motsatta sätt att leva olika namn, och egentligen är nedanstående punkter beskrivningar av **all**falsk religion, **all** falsk kristen tro *kontra* en sann och bibliskt förankrad tro:

- Falsk andlighet *kontra* sann andlighet
- Metoder och riter *kontra* barnskap
- Andliga expertkunskaper *kontra* överlåtelse och förtröstan
- Vandring efter regler *kontra* vandring i Anden
- Religion *kontra* gudsgemenskap
- Lag *kontra* friheten i Kristus
- Kunskapens träd *kontra* Livets träd
- Självrådighet *kontra* lyssnande, lydnad och trofasthet
- Självförgudning *kontra* Gud som gud
- Den breda vägen *kontra* den Smala vägen
- Osv.....

3. Var och hur började problemen?

Problemen började redan i Edens lustgård i och med de första två människornas syndafall. De ville bli "som Gud" och utifrån egen kunskap och förmåga bedöma vad som var sant och falskt, rätt och fel, och sedan leva därefter. De ville bli "vuxna".

Gud hade gett de första människorna – Adam och Eva – ett liv där de från begynnelsen levde i full förtröstan på Guds kärleksfulla omsorg och förmåga. Det livet var ett bekymmersfritt liv, ett liv i överlåtelse, förtröstan och barnskap. Det

var förmodligen ett liv där medvetenhet om rätt och fel inte fanns; allt människorna gjorde var rätt. Men Gud hade också gett människan frihet att välja en alternativ väg, nämligen självförgudningens väg. Denna frihet var nödvändig för att barnskapet inte skulle vara ett tvång. Frestade av att vinna kunskap, insikt och egen förmåga, valde människorna att beträda den alternativa vägen. Människan blev då utlämnad åt ett liv med sig själv som herre, och detta ledde till ett liv i slaveri under regler, påbud, frestelser, synd och beroenden – påhejat av Satan. Detta liv skulle också leda till döden.

Mos 2:16-17: "Och HERREN Gud gav mannen denna befallning: 'Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö.' "

Den som lockade människan bort från Edens barnskap var Satan. Han bluffade Eva om konsekvensen av att äta från Kunskapens träd. Eva gick på Satans lögn och förde den vidare till Adam.

Mos 3:4-6: "Då sade ormen till kvinnan: 'Ni skall visst inte dö! Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.' Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt."

Adam och Eva frestades, överträdde Guds varning, åt av trädet och fick sedan bära konsekvenserna av sitt handlande. Observera att de INTE blev som Gud! Självförgudningens möjlighet är, var och kommer alltid att vara en lögn!

Mos 3:19: "I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd till dess du vänder åter till jorden, ty av den har du tagits. Jord är du, och jord skall du åter bli."

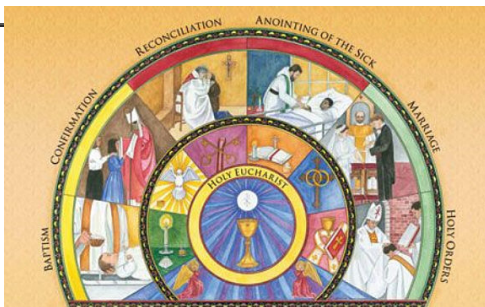
Inte heller i det kommande himmelriket blir vi som gudar; Gud kommer ensam att vara Gud.

Upp 21:3: "Och jag hörde en stark röst från tronen säga: 'Se, nu står Guds tabernakel bland **människorna**, och han skall bo hos dem och **de skall vara hans folk**, och Gud själv skall vara hos dem.' "

Enligt Bibeln är alltså kunskapens väg/självförgudningen en säker väg till döden. Bibeln menar också att detta är en säker väg till **evig** död, en evighet borta från saligheten hos Gud. Nu är inte all kunskap dålig så klart, för Bibeln säger också att "Mitt folk går under **i brist på kunskap**" (Hos 4:6). Kunskap om vem Gud är och vad han vill med oss, kan – rätt hanterad – föra oss närmare Gud och det goda och eviga liv han erbjuder. Evangeliet är ett knippe kunskap som vi har som uppdrag att förmedla till andra, som jag skrev tidigare. Men om människan låter sig bli andlig expert av den kunskap hon vinner, och därmed blir allt mer oberoende av Gud, så leder ett sådant sätt att hantera kunskap bort från Gud och barnskapet hos honom. Så kan det alltså vara med både sann och falsk andlig kunskap, men vanligast är det så klart att det är falsk andlig kunskap som utgör grunden i ett felaktigt sätt att leva som troende. Men samlar man kunskap på hög för att bli "vuxen" så leder det vanligen till ett högmod som i sin tur leder till avfall:

Jes 47:10: "Det var din vishet och din kunskap som förledde dig, och du sade i ditt hjärta: 'Jag och ingen annan'."

Ords 16:18: "Stolthet går före undergång och högmod går före fall."

4. Urgammal falsk andlighet i modern

förpackning

Utifrån Bibeln förstår vi att all falsk andlighet går ut på att leda människan bort från barnskapet och Bibelns Gud, in i ett liv efter "expertkunskap" och egen förmåga, vilket i sin tur alltid blir ett försök till självförgudning. Detta är exakt vad vi finner inom andra religioner och villfaren kristendom. Kunskapen som förmedlas där har ofta karaktären av att vara hemlig, esoterisk (endast för de invigda) och säljbar. Inom falsk andlighet kan den andliga kunskapen paketeras och försäljas, den kan förmedlas till endast invigda, den kan ges som belöning, osv, osv. Därför ser vi inom all falsk andlighet en uppsjö av gurus, högt uppsatta lärare, kändisförkunnare samt massvis med böcker, videoundervisning, kurser, konferenser, seminarier, m.m. Man kan även beskriva den falska andligheten som nedan.

Falsk andlighet innebär:

- ny kunskap, nya metoder, riter, sakrament, regler, andliga ledare...
- ett upphöjande av människor
- ett upphöjande av andlig bildning och kunskap, titlar, positioner, makt och pengar
- ett ständigt ökande utbud av MER andlig kunskap, MER andlig insikt, MER andliga erfarenheter...
- fokus på JAGETs välmående och framgång
- andlig kommers
- osv...

Denna falska andlighet är idag paketerad på ett lockande och smakfullt sätt för oss moderna människor. Även om allt detta bottnar i lögnen från Eden, så är uttryckssätten och inramningen många gånger moderniserad.

Besök en "kristen" bokaffär så ser du (förhoppningsvis) snabbt hur mycket kristenheten idag sitter fast i ett liv efter "Kunskapens träd", alltså ett liv efter andlig kunskap och metoder istället för ett liv i barnskap. Det som utlovas i allt fler "kristna" böcker är höga andliga insikter, framgång, hälsa, rikedom, befrielse från alla bekymmer och allmänt välbefinnande. Besök sedan en New age-bokaffär och slås av de stora likheterna mellan dessa två bokaffärers utbud och böckernas löften. Begreppen och metoderna går mer och mer ihop. Många boktitlar säljs idag i båda affärerna (jag återkommer till detta om böcker).

Samma självförgudningsbudskap hörs också allt oftare från vårt lands olika predikstolar. Meditation, mindfulness, radband, ikoner, meditation och allehanda metoder och riter från "Kunskapens träd" har också blivit en del i församlingarnas gudstjänster och verksamhet, allt för att komma i kroppslig och andlig form och fitness. När lögnen från Eden har nått så här långt in i kristenheten så har det så klart gått långt utför med det stora avfall som Bibeln varnar oss för. Avfallet är ett tecken på att vi närmar oss den yttersta tiden, så avsaknaden av förkunnelse om just den yttersta tiden och tecknen för denna är lustigt nog just tecken på var vi befinner oss.

Marken bereds nu för att den yttersta tidens stora andliga världsledare skall framträda. Det sätt på vilket marken förbereds är att fler och fler människor kommer till "insikt" om sin egen inneboende gudomlighet - precis i linje med lögnen från Eden. Denna ockulta insikt innefattar dessa "expertkunskaper":

- vi alla är gud

- vi alla är Kristus
- vi är ett med allt och alla
- allt är gud
- synd finns inte
- det är bara brist på andlig kunskap som gör att vi inte ser vår syndfrihet och gudomlighet.

Detta är Edens lögn i raffinerat format. Österns folk har redan denna "insikt" så nu gäller det bara att förleda västvärlden och alla kristna. Vägen dit går genom allehanda *metoder* som bakas in i samhällets olika verksamheter, MEN även i de kristna församlingarnas verksamheter. Metoderna som erbjuds är främst meditation, mindfulness och yoga, och dessa marknadsförs som något som är välgörande för vår ande, själ och kropp – inte minst för stressade människor. Men fråga dig vilken hinduisk guru som utövar yoga för sin kroppsliga fitness och för att stressa av. Så klart ingen! Varje guru utövar sin meditation och yoga för att uppnå ockult insikt och gudomlighet och därmed bli ett med allt och alla.

5. Stora affärsmöjligheter på andliga

metoder!

Har man införskaffat andliga expertkunskaper kan dessa mycket lätt paketeras till ett lärosystem och sättas in som drivfjädrar i olika andliga metoder. Sådant är mycket kommersiellt gångbart, vilket vi kan se multum av i dagens kristenhet. Det här är ingalunda något nytt, men det har ökat explosionsartat i vår tid. Allt detta är dock frukter från Kunskapens träd och det ersätter Guds Andes spontana ledning i den kristnes liv och dennes förtröstan på Guds förmåga. Förtröstan sätts istället till metoderna och därmed till plånbokens storlek. Vandrigen i Anden ersätts med kunskaper, metoder och självtillit (eller tillit till de stora förkunnarna och andliga experterna). Och allt detta kostar vanligen stora summor pengar, pengar som går till att betala kändisförkunnarens lyxliv.

Jag kikade igenom vilka böcker som säljs hos trosförsamlingen Arken (de flesta säljs även på annat håll). Det är en skrämmande läsning bara man tittar igenom titlar och beskrivningar för de flesta av böckerna. Man ser direkt att det handlar

om just metoder och åter metoder. Ordet HUR är ett nyckelord där metoderna härskar och det återkommer ofta i dessa beskrivningar. Likaså utlovas tillgång till de hemliga kunskaperna, det förborgade, till helande och framgång! Allt detta är väldigt lockande för den **köttsliga** naturen. Här är några smakprov:

- *"Guds ledning och dina beslut* – Boken svarar på frågor om HUR man kan gå tillväga när man ska fatta ett beslut."
- *"Från vision till verklighet* – Linda Bergling beskriver HUR ett bönearbete går till utifrån Nehemja."
- *"Guide i hopp och tro* – En inspirerande bok om HUR du vandrar i hopp och tro."
- *"Herren din läkare* – Gudomligt helande, varför och HUR?"
- *"Två riken* – En handbok i HUR du uppnår personlig frihet och HUR du lär dig betjäna andra."
- *"Inta din frihet* – Boken visar HUR en kristen kan bli fri från demoniskt betryck genom bön och bibliska sanningar."
- *"För att ingen skall gå förlorad* – HUR man når städer och orter genom böneevangelisation."
- *"Gud kan tala genom drömmen* – Linda Bergling öppnar våra ögon för ett för många utforskat område."
- *"Hemligheten att vandra med Gud"*
- *"Rätt mentorskap* – Rätt mentor hjälper dig att omsätta din kunskap i praktiken."
- *"Tionde och givande* – Detta häfte visar människor vägen till framgång.
- *"Ditt bästa liv NU* – Sju steg till ett liv i din fulla potential."
- *"Bibliskt helande* – Hundratals människor som har läst denna bok om biblisk tro och bön har fått bönesvar."
- Och många, många fler liknande böcker...suck!

Det här exemplifierar mycket tydligt hur oerhört metodorienterade och därmed affärsorienterade man är inom Trosrörelsen och liknande kristna sammanhang (som jag ofta ger namnet "Latter rain-familjen"). Här går allt ut på andliga expertkunskaper, och det är ju då så klart orsaken till den mycket omfattande bibelskoleverksamhet som bedrivs inom rörelsen. Ger du dig in på den här vägen blir du heltidsupptagen med att studera alla böcker om HUR MAN GÖR och du kommer att spendera stora summor pengar (detta är orsaken till att dessa författare vanligen är ganska rika!). Trosrörelsen är ingalunda ensam om det här; metodkristendomen finns i alla samfund. Men det är ändå så att Trosrörelsen framstår som experten på det här med att vara andlig expert: metodsamfundet framför alla andra!

Det är märkligt att idag se hur den frikyrkorörelse (läs Pingst) som kanske förknippats mest med den Helige Ande, nu också allt oftare vandrar utefter "metodkristendomens" väg. Konsulter tas in för att formulera visioner, mål, strategier och för att designa metoder. Ibland är konsulterna inte ens troende! Pastorer skickas iväg till akademier för att drillas till att bli som effektiva och strömlinjeformade säljare i den "andliga koncernen". Allt liknar affärsverksamheten i börsnoterade företag där mätbara mål sätts upp och siffror måste analyseras stup i kvarten. Men i Guds rike är inte statistiken viktig, den kan istället bli till fall. Minns hur det var med kung David då han befallde att en folkräkning skulle genomföras. Det var ett allvarligt högmod inför Gud! (se 1 Krön 21) Vi skall också minnas att det som är märkvärdigt för oss människor är avskyvärt i Guds ögon:

Luk 16:15: "...Ty det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud."

6. Barnskapet hos Gud

Sann kristen tro handlar likt livet i Edens lustgård (före syndafallet) istället om att leva i en barnskapsrelation till Gud Fadern. Ett sådant liv innebär en förtröstan på Guds kärleksfulla omsorg. Barnskapet ser inte till vad man själv är och förmår utan ser till vem Gud är och vad han förmår. Barnskapet hos Gud innebär att man får Guds Ande till sin Hjälpare, och det livet kallas därför för att "vandra i Anden", alltså ett liv med Guds Andes spontana ledning. Det är ett sådant liv som behagar Gud, och detta behöver inte kosta dig en enda krona!

Rom 8:15: "Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: 'Abba! Fader!' "

Joh 14:26: "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er."

Gal 5:16: "Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär."

Gal 5:18: "Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen."

Om vi ännu en gång kikar på detta bibelord skall vi sedan begrunda barnskapets natur något ytterligare:

Rom 8:14-16: "Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner. Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar: 'Abba! Fader!' Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn."

Fundera nu på vad det innebär på djupet att vi som kristna räknas som Guds barn, att vi har fått friheten att kalla Gud för vår "pappa", att vi har fått en barnskapets ande. Jämför detta med hur vanliga barn är i sin relation till sina föräldrar. Inser du då hur dåligt detta barnskapets natur fungerar i en kombination med sådant som skrivna böner, tidegårdsböner, radband, ritual, metoder, andliga expertkunskaper, osv, osv. Det här är två helt olika andliga vägar: metod *kontra* barnskap, den breda vägen *kontra* den smala vägen!

Barnskapets natur är således motsatsen till alla religiösa former, riter och lärosystem. Barnskapet innebär frihet! Barnskapet innebär en trons vila! Barnskapet innebär glädje och frid! Barnskapet är en upprättad och sund gemenskap med Gud Fadern! Därmed inte sagt att det sanna kristna livet är utan problem eller motgångar, men det gör en väldigt stor skillnad att vandra *genom* dessa motgångar om man har frid med Gud och är ledd av den Helige Ande genom förtröstan. Motsatsen är att som andlig expert utkämpa sin egen andliga strid.

7. Erfarenheter/kunskaper som blev till metod

Till sist vill jag peka på två generalexempel på hur andliga erfarenheter kan bli till *metod* och därmed ställa till det riktigt illa.

Alla vi kristna har andliga erfarenheter av olika slag. Ett problem med sådana erfarenheter är att man utifrån dessa väldigt lätt blir en andlig "expert". Om vi bara har varit med om en sak en eller ett par gånger vet vi sedan "hur man gör". Och i värsta fall skriver vi en "metodbok" om detta. Men ser vi på Gud/Jesus i Bibeln så ser vi att han så gott som alltid gör olika varje gång han utför något.

Jesus helade så gott som alltid människor på olika sätt. Därför går det t.ex. inte att ha kurser i "hur man helar". Det är rena dumheterna, och med sådana kurser

Mose knacknings-metod

Det exempel jag först skall lyfta fram – där erfarenhet blev till *metod* – är då Mose skulle få fram vatten ur en klippa i öknen. Tidigt under judarnas 40-åriga vandring knorrade de efter vatten. Gud sa då till Mose att slå på en klippa med sin stav. När Mose gjorde så kom vatten, MEN samtidigt lade Mose detta på minne som en andlig erfarenhet som sedan blev till en metod. Istället för att se att Gud var lösningen på problemet, så såg Mose att knackningarna med staven var lösningen.

När så folket i slutet av sin 40-åriga vandring återkom till samma klippa var folket återigen törstigt. Mose bad då visserligen Gud om vatten, men han lyssnade inte till vad Gud svarade (lyssna är inte det samma som att höra). Gud satte Mose på prov genom att säga att Mose skulle TALA till klippan så skulle vattnet komma. Men Mose hade ju erfarenhet av det här och hade från den skapat sin: "*Metod för att få fram vatten ur klippor*". Mose gjorde alltså inte som Gud sa, och höll därför inte Gud helig inför folket. Han tog istället fram sin metod och knackade på klippan med sin stav. Vattnet kom visserligen, men knackningen var en stor försyndelse inför Gud. Denna försyndelse kostade Mose (och Aron) inträdet till det heliga landet, och Mose dog därför strax innan folket gick över floden Jordan.

Jag tycker vi kan dra oerhört mycket lärdom av denna berättelse i Bibeln. Inte minst när det gäller hur vi ser på helande, men egentligen när det gäller alla saker vi gör i Guds tjänst och i våra församlingar. Begrunda gärna denna händelse noga för din egen del. Du kan läsa om den i 2:a Moseboken kapitel 17 samt i 4:e Moseboken kapitel 20.

Simon trollkarlen och begäret efter "kraften"

Nästa exempel är där Bibeln berättar om hur evangelisten Filippus kom till huvudstaden i Samarien och hur han där mötte en man vid namn Simon. Denne Simon var en person som bedrev trolldom. Han gillade att behärska det övernaturliga, att tjäna pengar på förmågorna och att vara ansedd som något märkvärdigt. Han var alltså inte helt olik många av dagens stora kändisförkunnare. Simon kom dock till tro och lät döpa sig. Därefter följde han hela tiden Filippus i hälarerna – men förmodligen för att läsa sig "hur man gör".

Efter en tid reste apostlarna Petrus och Johannes ner till Samarien. När de kom dit bad de för de nyomvända att de skulle få ta emot den Helige Ande. När Simon trollkarlen såg hur de troende blev döpta i den Helige Ande då apostlarna bad för dem, ville han själv komma åt deras "metod". Så han erbjöd apostlarna pengar för att få del av den "kraft" som han önskade behärska. Du kan läsa om denna händelse i Apostlagärningarnas 8:e kapitel. Vi läser några verser här:

Apg 8:14.22: "Då apostlarna i Jerusalem fick höra att Samarien hade tagit emot Guds ord, sände de dit Petrus och Johannes. Dessa kom ner och bad för dem att de skulle få den helige Ande, eftersom Anden ännu inte hade fallit på någon av dem. De var endast döpta i Herren Jesu namn. Apostlarna lade då händerna på dem, och de tog emot den helige Ande. När Simon såg att Anden gavs genom apostlarnas handpåläggning, kom han till dem med pengar och sade: 'Ge också mig denna kraft, så att den jag lägger händerna på får den helige Ande.' Petrus sade till honom: 'Till fördärvet med dig och dina pengar, eftersom du menar att Guds gåva kan köpas för pengar. Du har inte någon del eller lott i den här saken, eftersom ditt hjärta inte är uppriktigt inför Gud. Vänd dig därför bort från din ondska och be till Herren. Kanske skall han förlåta dig vad du tänker i ditt hjärta.' "

Det vi ser i Simon trollkarlen är en inställning som tyvärr inte är helt olik den många människor i dagens kristenhet bär på. Man hör stora förkunnare tala vitt och brett om tecken och under, och man önskar själv få del av samma kraft. Man betalar då stora summor för att gå på förkunnarnas "andliga träningsläger" (vanligen kallade bibelskolor) och för att där få "lära sig hur man gör" för att t.ex. bota sjuka, kasta ut onda andar, smörja folk i Helig Ande, kriga i andevärlden, skratta i anden, osv, osv. Men så fungerar inte Guds rike! Det här är istället frågan om samma önskan som Simon trollkarlen hade: att självsvåldigt kunna behärska "kraften"! En sådan livsinriktning är inte det samma som att som ett

Guds barn (likt Paulus) vandra i Anden.

8. Vila i Gud!

Gör nu för Guds skull ingen "tvärtom-metod" av det du läser här. Se istället att lösningen på våra andliga problem **alltid** ligger hos Gud, och att då som ett barn förtrösta på att det är **Gud** som är lösningen. Låt oss kliva ner från expertpallen och låta Gud vara experten i alla händelser, låta Gud vara "trollkarlen". Låt oss inse att Gud kanske vill göra olika från gång till gång; våra andliga erfarenheter står för det mesta bara i vägen. Låt oss också inse att många av de "kristna" böcker som står i våra bokhyllor kanske bara är ute efter att göra oss till just experter.

Gud är också lösningen på många av våra vanliga vardagsbekymmer, och många gånger borde vi be Gud om hjälp även här när vi istället rusar i väg för att lösa problemet i egen kraft. En lagom mix av bön, barnskap, sunt förnuft och spotta i händerna kan vara bästa lösningen på många av våra vardagsbekymmer. Men när det kommer till de andliga tingen, då står våra egna insatser så gott som alltid i vägen. Skall vi kunna utföra saker för Gud och samtidigt vara kvar i barnskapet bör vi nog alltid ha detta bibelord för ögonen:

2 Kor 12:9-10: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet.....Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark."

Låt oss alltså tvätta oss rena från våra expertkunskaper och andliga metoder och träda in i det barnskap och den trons vila som Gud berett åt oss. I det barnskapet finns den svaghet som är förutsättningen för att kunna vara en bärare av Guds kraft!

/Lennart